

18-04-20--21

Excaliburs odysseé till Arvika

Att avståndet till Arvika ibland synt oss lika långt som till Afrika har ofta avhållit oss från att besöka vår nordliga broderloge. Men så tog vi oss i kragen, hyrde en buss och styrde kosan mot SL-mötet hos logen Altair denna härligt soliga fredag. Åtta bröder fick plats i bussen, ytterligare två tog egen bil. Våren hade kommit, i dikena blommade tussilago, på fälten bolmade traktorer med harv och såmaskiner på släp.

Efter en lång och ansträngande resa (30 mil) var det skönt att sjunka ner i hotellfoajéns mjuka soffor och insupa någon lämplig skummande kall dryck. Efterhand dök likaledes långväga medbröder upp från Camulus, Cynthus och Taliesin och bidrog till att ytterligare förhöja stämningen. Ett bättre sätt att inleda ett SL-möte kan knappast tänkas.

På lördagen började så allvaret. De Äldste började sitt värv klockan 10, medan vi Juniorer hade håltimme och kunde driva runt på Arvikas gator och begäpa sevärdheter. Lagom till lunch hade vi dock ifört oss våra pingvinkläder och kunde med god aptit hugga in på köttbullarna i den vackra logebyggnaden. Logen Altair må vara liten (till och med mindre än Excalibur) men logevärdarna var sina roller vuxna, och intet fattades för gästernas trevnad.

Lunden var vacker och rymde utan svårighet de 70 närvarande bröderna. Vi i Excalibur kunde med stolthet åse hur våra bröder Dan Andersson och Lennart Fellingner galant klarade den skärseld det innebär att uppnå Ring- respektive Kapitelgraden. SÅÅ Alf Stensson hade med sedvanlig "känsla för feeling" hittat lämpliga dikter att framföra, i detta fall var ju det självklara valet Gustav Fröding.

Så återstod brödråltiden med god mat, sedvanliga tal och fosterländsk skål och leve. Emellertid hade knappt lottdragningen ägt rum förrän stolar skrapade, bröder trängdes, klädbyte vidtog (till mångas lättnad), farväl ropades (med eller utan handslag) och "strövtåget", inte i men väl mot, hembygden vidtog. Och i den nedgående solen blev hemresan rena safarin, eller vad sägs om observation av 2 älgar, ett femtiotal rådjur, 3-4 vildsvin samt minst 400 hjortar, alla lyckligtvis vid sidan av vägen.

Så hade då den druidiska gemenskapens band ytterligare stärkts.

Uno Axelsson